

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010065
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618010065.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Ing. Jozefa Gahéra a Ing. Márie Hazuchovej, v trestnej veci obžalovaných F. U. V. A. U., na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2019 takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. o s l o b o d z u j e obžalovaných:

1/ F. U., D.. XX.XX.XXXX S. A., H. N. A., W. XXX/X, slobodného,

a

2/ A. U. D.. XX.XX.XXXX S. A., H. N. A., W. XXX/X, slobodného,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, sp. zn. Pv 358/16/3305-85 zo 17.04.2018 pre zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2016 na tom skutkovom základe, že obžalovaný F. U. po predchádzajúcej vzájomnej dohode so svojim synom obžalovaným A. U. v úmysle na škodu cudzieho majetku obohatiť svojho syna obžalovaného A. U., využijúc demenciu poškodenej I. Z., požičal v presne nezistenom čase pravdepodobne v mieste svojho bydliska v A. na ul. W. Č.. XXX/X poškodenej finančnú hotovosť v sume asi 50,- €, po čom jej dňa 11.08.2016 v doobedňajších hodinách v Partizánskom na Námestí SNP č. 212/4 na Mestskom úrade (matrika) predložil k podpisu kúpnu zmluvu o predaji jej rodinného domu so súpisným číslom XXX na ulici Č. S. A., s parcelami XXXX V. XXXX/X, katastrálne územie Partizánske, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, v hodnote 44.800,-€, v zmysle ktorej I. Z. predáva predmetnú nehnuteľnosť za kúpnu cenu 32.000,-€ s tým, že ju uviedol do omylu, že jej dáva podpísať potvrdenie o prevzatí požičanej hotovosti, kedy poškodená si predloženú kúpnu zmluvu neprečítala a ani nevedela, že predáva svoju nehnuteľnosť, podpísala ju v domnení, že podpisuje prevzatie požičanej sumy, pričom obžalovaní poškodenej kúpnu cenu 32.000,-€ neodovzdali a následne na základe predmetnej kúpnej zmluvy A. U. v doprovode otca F. U. požiadal v ten istý deň Správu katastra Partizánske o urýchlený prevod vlastníckeho práva k danej nehnuteľnosti, čím dosiahol zavkladovanie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti Správou katastra Partizánske dňa 15.08.2016 na svoju osobu, čím vyššie popísaným spoločným konaním spôsobili poškodenej I. Z.P. škodu vo výške 44.800,-€, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaných bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry v Partizánskom dňa 17.04.2018 na tunajší súd obžaloba č.k. Pv 358/16/3305-85 pre zločin podvodu spáchaného formou

spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2016., na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného F. U., obžalovaného A. U., prehratím videozáznamu o výsluchu poškodenej I. Z., výsluchom svedka L. Z., svedka A. W., A. G., L. N., M. G., A. Z., svedkyne G. M., C. G., M. U., O. Z., výsluch opatrovníka poškodenej L. F. N., svedkyne L. P. N.D., bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka M. U. ml. na č.l. 178-179, znalecký posudok č. 15/2017 MUDr. Jany Greškovej č.l. 342-363, znalca Ing. Petra Karáska č.l. 300-318, bol prečítaný rozsudok OS Revúca sp. zn. 5Ps/1/2017 zo dňa 13.09.2017 č.l. 374-377, uznesenie OS Partizánske sp. zn. 3C/182/2016 zo dňa 26.09.2016 č.l. 378-381, správy Daňového úradu Trenčín, pobočka Partizánske č.l. 389-392, správy bánk a pobočiek zahraničných bánk č.l. 415-430, správa Okresného úradu Partizánske, katastrálneho odboru s prílohami č.l. 437-454, rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C/187/2016 zo dňa 16.01.2018 č.l. 456-466, návrh na vklad a kúpna zmluva č.l. 13-15, výpis z katastra nehnuteľností č.l. 17-18 zápisnice o trestnom oznámení č.l. 2-3, 21-23, rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva č.l. 42, osvedčenie o živnostenskom oprávnení č.l. 44, uznesenie o ustanovení opatrovníka č.l. 85-86, výpis z osvedčovacej knihy a doklad o úhrade č.l. 132-133, doručka o prevzatí rozhodnutia o vklade č.l. 139- bez pripomienok, kúpna zmluva, platobný príkaz, osvedčenie o evidencii č.l. 146-147, 151, 152, kópie príjmového dokladu a výpisu z vkladnej knižky č.l. 182-188, úradný záznam č.l. 205, príkaz na domovú prehliadku a zápisnica o domovej prehliadke + fotodokumentácia č.l. 207-223, znalecký posudok z odvetvia psychiatrie č.l. 328-334, správa Nemocnice Partizánske č.l. 394-395- bez pripomienok, správa MUDr. Pršanovej č.l. 435, zo spisu OS Partizánske sp. zn. 5C/187/2016 najmä rozsudok OS Partizánske 5C/187/2016-225 z 16.1.2018, rozsudok KS TN 6Co/126/2018-285 z 17.12.2018, odpisy RT č.l. 582-583, zo spisu OS Topoľčany sp. zn. 1T/97/2008 najmä: rozsudok 1T/97/2008 z 2.7.2012 a bol zistený tento skutkový stav.

Obžalovaný F. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pani Z., t.j. poškodenú stretol prvýkrát v nemocnici v Partizánskom. Neskôr sa mu tá v Partizánskom sťažovala na jej synov a na ich nezáujem o ňu. Zároveň mu povedala, že chce predať dom. Keďže sa jeho syn oženil a chcel si zabezpečiť bývanie, dohodol sa s pani Z. na obhliadke jej rodinného domu a následne boli spolu so synom dom obzrieť. Dohodli sa na kúpnej sume 32.000 €. Peniaze vyplatil jeho syn poškodenej u nej doma v kuchyni. Tá si peniaze prepočítala a následne šli na matriku overiť kúpnu zmluvu. Pani Z. si kúpnu zmluvu pred podpisom prečítala, a to doma a aj na matrike. Peniaze žiadala vyplatiť pred podpisom kúpnej zmluvy. O vyhotovenie kúpnej zmluvy požiadali pani N.. Po overení kúpnej zmluvy šli so synom na kataster a podali návrh na urýchlený vklad do katastra nehnuteľností. Poškodená rodinný dom predala z trucu, pretože jej syn žijúci v Prahe ju spolu s nevestou chceli dať do domova dôchodcov. Jeho syn si časť peňazí na kúpu rodinného domu požičal od M. U. vo výške 20.000 € a od O. Z. vo výške 5.000 €. Pôžičku 20.000 € vrátil M. U. potom čo predal motorové vozidlo BMW X6. V civilnom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o neplatnosti právneho úkonu kúpnej zmluvy. Preto nie je jeho syn vlastníkom rodinného domu a prišli aj o sumu 32.000 €. V auguste v roku 2016 na pani Z. nebadal žiadne problémy, riadne komunikovala. Pani Z. vedela, že podpisuje kúpnu zmluvu a za predaj domu získala sumu 32.000 €. Kúpnu zmluvu považoval za správnu. V kúpnej zmluve sa dopisovala len kúpna cena a to v deň, keď sa šlo na matriku po vyplatení kúpnej sumy. Nemal žiadne pochybnosti o tom, že by ich poškodená po vyplatení kúpnej ceny chcela nejakým spôsobom oklamať. Žije vo vzťahu s družkou, a ktorou majú jedno plnoleté dieťa a 2 nepľnoleté deti. V čase august 2016 pomáhal manželke a synovi v podnikaní t.j. pri kúpe a predaji motorových vozidiel. Nikdy v živote sa do totožného sporu nedostal. Ak by chcel získať nehnuteľnosť podvodom, tak by dom neprepísal na svojho syna, ale ihneď by ho predal ďalej, aby získal peniaze.

Obžalovaný A. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je samostatne zárobkovo činnou osobou a zaoberá sa kúpou a predajom ojazdených motorových vozidiel. S družkou rozhodli osamostatniť sa a zabezpečiť si vlastné bývanie. Nehnuteľnosti hľadali cez internet. Otec mu dal vedieť, že vie o dome na predaj v Partizánskom. Keď prišiel zo Senca domov tak šli pozrieť dom na Č. X.. Pani Z. chcela za dom sumu 35.000 €. Keďže dom nebol v dobrom stave dohodli sa na kúpnej sume 32.000 €. Pani Z. chcela vyplatiť peniaze v hotovosti. Kúpnu cenu jej vyplatil u nej doma v kuchyni. Pani Z. si kúpnu zmluvu celú riadne prečítala. Následne kúpnu zmluvu podpísal a šli na matriku, kde kúpnu zmluvu podpísala aj pani Z.. Časť peňazí na kúpu domu mal z úspor (sumu 7.000 €) a zvyšnú časť peňazí si požičal od otcovho bratranca M. U. (sumu 20.000 €) a od svojej tety O. Z. (suma 5.000 €). So strýkom sa dohodol tak, že mu peniaze vráti potom čo predá motorové vozidlo BMW X6. Tete požičané peniaze vrátil postupne. S pani Z. sa stretol prvýkrát až pri prehliadke rodinného domu. Tá prezentovala, že rodinný dom chce

predať. Po obhliadke rodinného domu si začal zabezpečiť peniaze na kúpu domu. Kúpnu zmluvu si prečítal, no nerozumel jej pretože nehnuteľnosť kupoval prvýkrát. Neprišlo mu nezvyčajné, že peniaze odovzdal priamo pani Z. a až následne šli na matriku podpísať kúpnu zmluvu. To kam vyplatené peniaze poškodená dala to nevidel, pretože ju čakali spolu s otcom mimo domu.

Súd podľa § 263 ods. 3 písm. a/, b/ Tr. por. s poukazom na § 270 ods. 2 Tr. por. vykonal dôkaz prehratím videozáznamu zo svedeckej výpovede poškodenej I. Z. z výsluchu zo dňa 28.09.2016, ktorý je zachytený aj v zápisnici o výsluchu, kde táto uviedla, že je na dôchodku, ktorý je vo výške cca 11000,-Sk. Uviedla, že jej dom nikdy nepredala. Nemá dlhy. Ako prišla sem (do Partizánskeho) nemala dosť peňazí, ale musela platiť náklady na bývanie, zoznámila sa s obžalovaným, poprosila ho aby jej požičal 50,-€ nech si vyrovná dane a poplatky, ona mu podpisovala, že jej požičal 50,-€, dala dva podpisy na jeden list. Ona ten list nemá. Muž bol tmavý, mal asi 50 rokov, 170 cm, snedá pleť bol "pri tele". Sedeli vonku, on jej ukázal dom, bola tam aj manželka a syn. Jej sa zdá, že jej dali do kávy niečo omamné, lebo sa cítila "otápená". Bola tam asi dve hodiny. Rozprávali sa o jej dome, potom ju ten starší muž odviezol domov, aj ho pozvala dnu. Potom uviedla, že tam bol so synom. Dom si len pozreli a išli. Ona podpísala závet, tento rok, aby dom zdedili deti, odložila ho v dome. Jej sa zdá, že tí muži mali priezvisko U.. Prvýkrát sa stretla s tým starším v reštaurácii na námestí, pozval ju domov. Na otázku či má vedomosť, že dňa 11.08.2016 na matrike Mestského úradu Partizánske nechala úradne overiť svoj podpis na kúpnopredajnej zmluve k prevodu nehnuteľnosti jej rodinného domu uviedla, že to chcela predať. Potom doplnila, aby sa to predalo a deti to zdedia a rozdelia peniaze. Na otázku, či chcela predať dom, alebo aby sa predal po jej smrti uviedla, že aby si deti po jej smrti rozdelili za predaj. Že nevie, že by overovala jej podpis. Že s Rómami nič nepodpisovala. Nečítala kúpnopredajnú zmluvu, Rómom by dom nepredala, odmalička sa s Rómami nekamaráti. Kúpna cena jej nikdy vyplatená nebola. Nikto nebol na ohliadke jej domu, obžalovaní boli len raz u nej čo skôr popísala. Ona potrebovala vyplatiť poisťku, elektrinu, domovú daň, ale nechcela predať dom, do domu práve investovala. Nik jej peniaze za dom nedal, mala účet v SLSP, dala by ich do banky. A. Z. nepozná. Škodu odhadla na 50 000,-€.

Svedok L. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho matka (poškodená) žila v minulosti v Prahe. Potom, čo už nevládala pracovať z Prahy odišla a prišla bývať do Partizánskeho, kde bývala cca roka a pol sama. S matkou bol denne v telefonickom kontakte. Tá sa nikdy nevyjadrovala o zámere predať dom. S matkou sa stretol na Vianoce v roku 2015. Na jar 2016 však už k nemu do Revúcej neprišla. Brat ho upozornil, že s ich matkou nie je po psychickej stránke všetko v poriadku. Od bratranca sa dozvedel, že jeho matka utrpela úraz a od tej doby nie je v poriadku. Dňa 11.08.2016 prišiel do Partizánskeho za matkou, no nestretol sa s ňou, keďže nebola doma a nemohol sa jej dovolať. Následne sa od svojho bratranca dozvedel, že jeho matka mala predať dom obžalovanému. Danú skutočnosť si overil prostredníctvom katastrálneho úradu a zistil, že vlastníkom domu jeho matky sa stal na základe kúpnej zmluvy obžalovaný. Podľa informácií zo Slovenskej sporiteľne na účet jeho matky neprišli žiadne peniaze z predaja domu. Jeho matka nemala vedomosť o tom, že by predala dom. Prezentovala, že od obžalovaného si len požičala nejaké peniaze.

Svedok A. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že od obžalovaného F. U. kúpil v septembri 2016 motorové vozidlo BMW X6 za sumu 16.000 €. Kúpnu cenu 12.200 € mu vyplatil pri prepise vozidla a zvyšok sumu 3.800 € vyplatil na účet obžalovaného F. U.. Ten mu nevystavil žiaden doklad o zaplatení sumy 12.200 €. Od obžalovaného U. už v minulosti kupoval viacero motorových vozidiel.

Svedok A. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je susedom poškodenej. S poškodenou ňou dobré vzťahy. Tá žila v Prahe. Domov chodievala 2x do roka. Ak bolo potrebné niečo na dome opraviť pomohol jej. O predaji domu poškodenej sa dozvedel od susedov niekoľko dní po predaji a následne si túto skutočnosť overil na internete. Poškodená mala niekoľko dní pred predajom domu úraz. Komunikovalo sa s ňou ťažko. Pred úrazom poškodenej nemal vedomosť o tom, že by tá mala v úmysle dom predať.

Svedok L. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v minulosti videl F. U. vo dvore poškodenej. Od susedov sa dozvedel, že poškodená mala úraz, vídaval ju len sporadicky, keďže pracoval. Po úraze sa mu poškodená sa mu zdala "mimo".

Svedok M. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodená nikdy nerozprávala o predaji domu. Potom čo sa vrátila z Čiech mala úraz a od toho času sa správala inak. S poškodenou bol v kontakte aj po úraze. O predaji domu sa dozvedel až od susedov. Poškodená mu povedala, že v čase keď mala

ísť k synovi do Revúcej si potrebovala niečo vybaviť, avšak bližšie už neuviedla akú záležitosť mala vybavovať. Následne po predaji domu jej požičal peniaze na cestu k synovi do Revúcej. V čase keď predávala dom bola poškodená odpojená od vody.

Svedok A. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodená bola jeho kamarátka. Keď potrebovala pokosiť trávu alebo niečo iné pomohol jej. Po zdravotnej stránke pôsobila poškodená "jednoducho". Nikdy mu nepovedala, že by chcela predať rodinný dom. Požičal jej peniaze, keďže nemala peniaze ani na stravu, no potom ju už nevidel. Poškodená sa hnevala na svojich synov, pretože sa o ňu nezaujímal.

Svedkyňa G. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že F. U. spolu s jeho manželkou a pani Z. prišli na úrad podpísať kúpne zmluvy. Podľa svedkyne pani Z. vedela, že podpisuje kúpnu zmluvu. Pri podpise sa správala pokojne a pôsobila normálne.

Svedkyňa C. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej suseda pani Z. nebola v poriadku už po návrate z Prahy. Bola utiahnutá, rozprávala nesúvisle, často sa opakovala. Z domu vychádzala málo. Nikdy nepočula, že by suseda chcela predať rodinný dom. Okrem synov k nej nechodieval nik, a aj tí k nej chodievali málo. Vídavala ju sedávať na schodíku a fajčiť.

Svedok M. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovanému F. U. požičal sumu 20.000 €. Ten mu peniaze vrátil potom, čo jeho syn A. U. predal motorové vozidlo BMW.

Svedkyňa O. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný A. U. ju požiadal o pôžičku 5.000 €, ktoré mu požičala.

Svedkyňa L.. P. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný F. U. chcel zistiť, či nehnuteľnosť nie je zaťažená. Po nejakom čase prišiel na kataster a predložil kúpnu zmluvu a návrh na vklad nehnuteľnosti do katastra. Mal záujem o zrýchlený vklad. Uviedla, že pre obžalovaného F. U. nevypracovala žiadnu zmluvu.

Zo znaleckého posudku MUDr. Jany Greškovej, znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, z odvetvia psychiatria súd zistil, že poškodená trpela demenciou už v čase uzavretia kúpnej zmluvy, schopnosť rozpoznať charakter svojho konania bola v čase uzavretia zmluvy zmenšená podstatne ako aj schopnosť ovládať svoje konanie. V časti 2.1.1.3 posudku - výpisu zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že v dokumentácii je evidované závažné poranenie hlavy datované ako 7/2016, V záveroch psychiatrického vyšetrenia z 26.08.2016 v Psych. ambulancii Predná Hora, MUDr. Martinove sa uvádza okrem iných diagnóz: demencia, dlhoročná závislosť od alkoholu, príbuzný poučený ako aj o 24 hod. dohľade nad pacientkou, nakoľko nie je schopná celodenného fungovania vzhľadom na zistenú diagnózu. Pod bodom 2.2 - psychiatrické vyšetrenie sa okrem iného uvádza: počas posledného obdobia ako žila doma v Partizánskom pila pol litra piva denne, fajčí dvadsať cigariet denne.

Zo znaleckého posudku Ing. Petra Karáska súd zistil, že ten vo vypracovanom znaleckom posudku určil cenu nehnuteľnosti vo vlastníctve poškodenej na sumu 44.800 €.

Z rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 13.09.2017, sp. zn. 5Ps/1/2017 vyplýva, že poškodená I. Z. bola obmedzená na spôsobilosti na právne úkony okrem iného aj v rozsahu samostatne preberať dôchodok a iné peňažné dávky, samostatne nakladať s financiami a uzatvárať zmluvy majetkovoprávnej povahy v hodnote vyššej ako 5 € jednorazovo a samostatne konať pred súdmi a inými štátnymi orgánmi.

Uznesením Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.09.2016, sp. zn. 3C/182/2016 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým A. U. zakázal nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území Partizánske, obce Partizánske, okres Partizánske, zapísaným na LV č. XXXX .

Zo správy Daňového úradu Trenčín, pobočka Partizánske vyplýva, že obžalovaný A. U. nepodal daňové priznanie za zdaňovacie obdobie 2015.

Zo správy Okresného úradu Partizánske, katastrálny odbor vyplýva, že obžalovaný A. U. bol účastníkom konania o prevode nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.08.2016 uzatvorenej medzi ním ako kupujúcim a pani I. Z., rod. R. ako predávajúcou.

Podľa kúpnej zmluvy o predaji rodinného domu so súpisným číslom XXX na ulici Č. v A., s parcelami XXXX V. XXXX/X, katastrálne územie A.Á., zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX, na č.l. 14 - 15 I. Z. predala predmetnú nehnuteľnosť za kúpnu cenu 32.000,-€ obžalovanému A. U.. Pod bodom IV: zmluvy je uvedené, že uvedená suma bude vyplatená kupujúcim v hotovosti predávajúcej pri podpise tejto zmluvy.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 16.01.2018, sp. zn. 5C/187/2016 vyplýva, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Partizánske, obce A., okres Partizánske, zapísaných na LV č. XXXX je I. Z., rod. R.. Súd dospel k záveru, že kúpna zmluva zo dňa 11.08.2016 je absolútne neplatným právny úkonom, pretože I. Z. ju uzatvorila v duševnej poruche, ktorá nie je len prechodného charakteru.

Z návrhu na vklad nehnuteľností do katastra vyplýva, že obžalovaný A. U. navrhol podal návrh na vklad nehnuteľností do katastra, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.08.2016 kúpou od I. Z..

Z výpisu z katastra nehnuteľností vyplýva, že obžalovaný A. U. nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.08.2016 nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území A., obce A., okres Partizánske, zapísané na LV č. XXXX.

Z rozhodnutia Okresného úradu Partizánske, katastrálny odbor číslo vkladu V 1602/2016 zo dňa 15.08.2016 vyplýva, že Okresný úrad Partizánske, katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v katastrálnom území Partizánske k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX.

Z osvedčenia o živnostenskom oprávnení Okresného úradu Prievidza, odbor živnostenského podnikania vyplýva, že obžalovaný A. U. vykonáva živnosť okrem iného aj v oblasti maloobchodu a veľkoobchodu s motorovými vozidlami a sprostredkovateľskú činnosť v oblasti obchodu s motorovými vozidlami.

Zo správy Nemocnice na okraji mesta, n.o. v Partizánskom vyplýva, že poškodená I. Z. a obžalovaný F. U. boli v roku 2016 na lekárskom ošetrení v Nemocnici na okraji mesta, n.o.

Z odpisu registra trestov obžalovaného F. U. vyplýva, že ten bol v minulosti trestne stíhaný, avšak v súčasnosti sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený.

Z odpisu registra trestov obžalovaného A. U. vyplýva, že voči tomu sa v minulosti viedlo trestné stíhanie, ktoré bolo podmienene zastavené so skúšobnou dobou, v ktorej sa osvedčil.

Prokurátor zotrval na podanej obžalobe a navrhol obžalovaných uznať vinných zo spáchania zločinu podvodu spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a uložiť im nepodmienečné tresty odňatia slobody. Zároveň navrhol, aby súd odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Obžalovaný F. U. zotrval na svojej nevine a nevine svojho syna. Obhajoba poukázala na skutočnosť, že v civilnom konaní súd vyhlásil kúpnu zmluvu za neplatný právny úkon z dôvodu duševnej choroby poškodenej. Tá bola následne rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 5Ps/1/2017 obmedzená na spôsobilosť na právne úkony. Okrem výpovede poškodenej nebolo žiadnym spôsobom preukázané tvrdenie, že obžalovaní poškodenej nevyplátili kúpnu cenu za dom, pričom výpoveď poškodenej, ktorá je obmedzená na spôsobilosť na právne úkony nemožno považovať za hodnovernú. Prokuratúra mala s poukazom na rozsudky v civilnom konaní zastaviť trestné konanie. Trestné konanie nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a záujmov osôb v oblasti súkromnoprávných vzťahov. Ochrana v oblasti majetkových vzťahov má byť uplatňovaná prostriedkami obchodného a civilného práva a až tam, kde je táto ochrana neúčinná a kde porušenie súkromnoprávných vzťahov svojou intenzitou dosahuje zákonom predpokladanú nebezpečnosť je na mieste uvažovať o trestnoprávnej zodpovednosti. Na základe uvedeného navrhol obžalovaného oslobodiť spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k právnenému záveru, že obžalovaných je dôvodné spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. a/

Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Súd vychádzal zo zásady in dubio pro reo, má za to, že nebolo v rovine rozumnej istoty preukázané, že sa skutok stal, ako je uvedený v obžalobe. Tu súd nemá na mysli či došlo k uzavretiu predmetnej kúpnej zmluvy, to je nesporné, ale má na mysli skutkový dej, ktorý je obsiahnutý v skutkovej vete obžaloby, ktorý pokrýva tak objektívnu stránku ako aj subjektívnu stránku trestného činu.

Súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre právne posúdenie skutku. Je potrebné uviesť, že skutok sa mohol stať aj tak ako je uvedené v obžalobe, aj tak ako uvádza obhajoba, no najpravdepodobnejšie je, že ide o civilnoprávny delikt spočívajúci jedine v tom, že po podpise kúpnopredajnej zmluvy kupujúci kúpnu cenu nezaplatil, pričom všetko ostatné vzťahujúce sa ku skutku je v rovine viac či menej preukázaného dohadu.

Skutkové okolnosti, ktoré odlišujú neplnenie z kúpnej zmluvy od trestného činu podvodu však obžaloba nijako nepreukázala, ostali v rovine dohadov a najmä ich možno spochybníť listinami a výpoveďami nie len svedkov obhajoby, ale aj obžaloby ba samotnej poškodenej.

Nie je sporné, že formálne bola uzatvorená kúpna zmluva o prevode predmetnej nehnuteľnosti. Ani že podpis prevodcu je úradne osvedčený.

Obžaloba je postavená najmä na výpovedi poškodenej, ktorá je nekriticky prevzatá v bode, že nevedela, že podpisuje zmluvu o prevode nehnuteľnosti a že peniaze jej vyplatené neboli, hoci poškodená si inak vo výpovedi odporuje a to zásadne, pričom nemá ťažkosti definovať, že podpisovala uznanie dlhu, ako aj okolnosti, kde a prečo takého uznanie podpísala, no pokiaľ ide o prevod nehnuteľnosti, nemá vedomosť o takomto úkone, ktorý na viac vyžaduje aj dodržanie formalizmu v podobe overenia podpisu prevodcu. Poškodená uvádza, že Rómom by dom nepredala, s Rómami sa nekamaráti, s Rómami nechce mať nič, na druhej strane uviedla, že si od obžalovaného - Róma požičala peniaze, lebo keď prišla domov nemala peniaze a musela platiť dane a iné poplatky. Inými slovami s Rómami mať nič nechce, pokiaľ nejde o požičanie si peňazí. Bolo preukázané, že na matrike nepodpisovala listinu vydávanú obžalovaným za uznanie dlhu. Tento bod obžaloby vyvracia samotná poškodená. To preto, že túto listinu podľa jej vlastnej výpovede podpisovala v domácnosti obžalovaného a na inú si nespomína. Poškodená nezná alebo neuvedomujúca si skutočnosť, že podpis prevodcu musí byť overený, zrejme mala za to, že postačí tvrdiť, že podpísala zrejme podstrčenú listinu vydávajúcu sa za kúpnu zmluvu doma a nie pred orgánom oprávneným na osvedčenie podpisu. Poškodená uvádza aj ďalšie skutočnosti oslabujúce obžalobu a naopak posilňujúce motív skutočne dom predať. Výslovne na strane 12. zápisnice z 28.09.2016, ako aj zvukovom zázname uvádza, že dom predať chcela. Zo súdu neznámeho dôvodu, práve táto dosť podstatná časť jej výpovede bola vybavená pri výsluchu v prípravnom konaní dvoma vetami, a jednou sugestívnou otázkou. Hoci sa opravila, že takto rozmýšľala s nakladaním s domom až po jej smrti, tak je nesporné, že prvou odpoveďou reagovala práve na položenú otázku o dôvode podpisu zmluvy na matrike.

Pokiaľ ide o motív, na ktorom je založená verzia obhajoby a obžaloby súd má za to, že pravdepodobná sa javí verzia obhajoby - pokiaľ ide o to, či poškodená dom predať za života chcela a v tomto zmysle konala. Obžalovaných motívom malo byť obohatenie sa využívajúc vážnu chorobu poškodenej a konanie v tomto úmysle. Motívom poškodenej pokiaľ by bola pravdivá verzia obhajoby zas vyhnúť sa zodpovednosti a hanbe za neuvážené nehospodárne konanie pod tlakom výčitiek rodiny či okolia a zrejme frustrácie z toho, že buď to kúpnu cenu napokon neobdržala alebo s ňou naložila neznámo ako.

Poškodená prišla na Slovensko sama. Bola v hmotnej núdzi napriek tomu, že príjem mala v podobe pravidelného dôchodku. Bolo zistené, že nerozumne hospodárila, požívala alkohol a to pravidelne, je možné, že existovali osoby, ktoré jej nepomáhali len zadarmo. Bolo preukázané, že najbližšia rodina sa o ňu nezaujímal dostatočne na to, aby sama vedela poškodenú označiť za osobu, ktorú je nutné bezodkladne mať pod dozorom, za osobu trpiacu demenciou, neschopnú sa o seba postarať. Dokonca buď nemali ani len vedomosť, alebo sa nepýtali na jej zdravotný stav, každopádne nijako nereagovali ani na jej úraz, ktorý utrpela v júli 2016, teda nie dlho pred skutkom. Zo znaleckého posudku vyplýva, že bola v minulosti psychiatricky liečená pre závislosť od alkoholu. Znalkyni sa zdôverila, že počas posledného obdobia ako žila doma v Partizánskom, pila pol litra piva denne, fajčila dvadsať cigariet denne. Doma žila sama, sama sa o seba starala. Toto súd uvádza práve preto, že pokiaľ sa k poškodenej nesprávila ako k osobe nesvojprávnej, trpiacej závažným ochorením najbližšia rodina, nemožno očakávať, že poškodenej

stav diagnostikuje laik, osoba zaujímajúca sa ad hoc o jej nehnuteľnosť. Trestný čin podvodu je pritom práve založený na úmysle uviesť niekoho do omylu alebo využiť niečí omyl. Ten podľa obžaloby je založený na schopnosti diagnostikovať stav poškodenej obžalovanými lepšie ako ktokoľvek z jej okolia s výnimkou znalca z odvetvia psychiatria. Dokazovaním bola preukázaná aj ďalšia skutočnosť, t.j. že poškodená sa v deň skutku zatajovala a ani nevysvetlila dôvod, prečo nedvíhala synovi telefón. Tiež, že mala za lubom niečo "zariadiť", čo viac nasvedčuje tomu, že nemala v úmysle sa so svojim zámerom vopred deliť s blízkymi.

V skutku sa javí pravdepodobné, že poškodená mala v úmysle majúc za to, že zrejme pôjde bývať k synovi do Revúcej dom predať. V Partizánskom zostala sama bez pomoci, obžalovaný F. U. a nezávisle svedok Z. uviedli, že sa poškodená o synoch vyjadrovala, že sa o ňu nezaujímajú. Je celkom možné, že sa rozhodla využiť príležitosť a dom predať, peniaze rozdeliť podľa jej uváženia s tým, že keďže sa nebude mať kde vrátiť, ostane zrejme pri synovi v Revúcej.

Obhajoba preukázala, že obžalovaní robili opatrenia na zabezpečenie kúpnej ceny. Súd dospel k záveru, že je celkom pravdepodobné, že túto obžalovaní mali aj k dispozícii, to preto, že nemohli predpokladať, ako sa poškodená zachová, ani či do jednanía nezasiahne rodina, či sa poškodená rodine nezdôverí. Opak, je založený len na dohode, že obžalovaní a svedkovia obhajoby nehovoria pravdu.

Tu je potrebné uviesť, že ani kúpna cena nie je podstatne odlišná od znalcom určenej. Kupujúci má logicky záujem vec kúpiť čo najlacnejšie, nemá povinnosť kupovať za cenu znaleckú, nie je žiadnym znakom podvodu zo strany kupujúceho, ak kupujúci kúpi vec výhodne, dokonca veľmi výhodne. Nie je povinnosťou kupujúceho skúmať zdravotný stav predávajúceho ani testovať do akej miery je finančne gramotný. Je však jeho rizikom, ak uzavrie zmluvu s niekým, ktorý nebol spôsobilý právny úkon urobiť, pretože právny úkon bude absolútne neplatný. Berie ho na seba práve v takom rozsahu, do akej miery si dáva záležať na tom či predávajúci je schopný alebo neschopný vedome právny úkon urobiť. Dá sa prisvedčiť aj tomu, že obžalovaní mali záujem pri tak výhodnej cene zmluvu čím skôr uzavrieť a nemali záujem na tom, aby poškodenej predaj niekto vyhovoril. Pokiaľ však nie je preukázaný nátlak či vydieranie, nemožno hovoriť o trestnoprávnej rovine. Morálna rovina uzatvárania takejto zmluvy nie je zhodná s rovinou trestnoprávnou, tá je založená na naplnení znakov skutkovej podstaty podvodu či iného trestného činu a je odlišná aj od civilného deliktu. To, že poškodená bola ochotná dom predať "pod cenu" mohlo vyplývať aj z toho, že ho chcela predať rýchlo a bez vedomia rodiny. Tiež finančnou negramotnosťou, čo je v spoločnosti celkom bežný jav i u osôb, ktorých spôsobilosť na právne úkony nie je spochybňovaná.

Pokiaľ by obžalovaní mali v úmysle spáchať podvod, nemohli si byť istí tou podstatnou skutočnosťou, že poškodená nebude chcieť peniaze mať u seba skôr ako zmluvu podpíše, nemohli ani počítať s tým, že nespraví nič ak peniaze nedostane. Rovnako, či nebude chcieť peniaze poukázať na účet.

Súd je toho názoru, zo všetkých verzií, ktoré reálne prichádzajú do úvahy a sú viac či menej podporené dôkazmi je najpravdepodobnejšia tá, že obžalovaní sa rozhodli peniaze nevyplatiť až po tom, čo poškodená zmluvu vedome podpísala a peniaze vopred ani bezprostredne po podpise nežiadala, alebo mali v pláne peniaze vyplatiť až po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, teda keď zanikne riziko, že prevod bude spochybňovaný, po tom čo sa napríklad rodina poškodenej dozvie, že táto bez ich vedomia dom predala. Neskôr tak už neučinili. Inak by hrozilo, že obžalovaní prídu o nehnuteľnosť, ktorej prevod by bol zrejme napadnutý súdnou žalobou (civilné sporové konanie vedené na Okresnom súde Partizánske zo sp. zn. 5C/187/2016 je toho dôkazom), a prídu aj o peniaze, ktoré by vyplatili, a museli by o zaplatenie žalovať osobu vyššieho veku, ktorá ich mohla minúť či inak s nimi naložiť a ich prípadná pohľadávka by sa ľahko mohla stať nevyhľaditeľnou. Táto najpravdepodobnejšia verzia však nie je trestným činom, ale civilným deliktom. Napokon v tejto línii aj reálne prebiehal civilný spor - v neprospech obžalovaného A. U.. Tak ako on nepreukázal, že peniaze vyplatil, a preto výrok oného rozhodnutia nebol synalagmatický - teda oproti zaplateniu kúpnej ceny, tak obžaloba v tejto veci nijako nepreukázala, že peniaze vyplatené neboli, a pokiaľ aj neboli, že to bolo práve v dôsledku toho, že obžalovaní mali úmysle využiť demenciu poškodenej a o dom ju pripraviť. Súd preto obžalovaných podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pričom vyššie uvedené dôvody možno uplatniť u obidvoch obžalovaných a nie je potrebné posudzovať konanie obžalovaných inak ako spoločne, hoci kupujúcim a profitujúcim z prevodu nehnuteľnosti mal byť len obžalovaný 2/ A. U. a obžalovaný 1/ F. U. vystupovať len ako sprostredkovateľ prevodu.

Poškodená nárok na náhradu škody neuplatnila, ako vyplýva z písomného vyjadrenia splnomocnenca poškodeného zo dňa 31.01.2019 na č.l. 527, ako ani na hlavnom pojednávaní prostredníctvom opatrovníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.